

‘Ze kon zijn wie ze’ was: EEN RIJK EN VRIJ MIENS’

Tekst: Doret van der Sloot

Zorgethicus en programmamaker Doret van der Sloot is gefascineerd door de vraag hoe we goed voor onszelf en anderen kunnen zorgen. Voor de Nouveau-zomeredities sprak ze met drie bijzondere vrouwen over de invloed van hun moeder op hun leven en carrière. Deze keer: MARIAN SPIER, SOCIAAL ONDERNEMER EN BESTUURDER.

DOCHTER: Marian Spier
GEBOORTEJAAR: 1970
GEBOORTEPLAATS: Amsterdam

MOEDER: Mavis Deekman
GEBOORTEJAAR: 1944
GEBOORTEPLAATS: Paramaribo
WOONPLAATS: Saramacca
BEROEP: coupeuse

‘Mijn moeder is scherp, direct, eerlijk en gefocust. Ze doorziet de dingen. En als ze iets doet, dan doet ze het goed. Hoewel ze zichzelf nooit ondernemer zal noemen, is dat wat ze altijd heeft gedaan: ondernemen. Net als mijn oma kan ze geweldig koken, en dus kwam er een cateringbedrijf. Ze leerde naaien, en dus werd ze coupeuse. En als ze planten kweekt, dan ontstaat er een overvolle tuin en wil iedereen natuurlijk een plant hebben van mijn moeder.’

DE WIJDE WERELD IN

‘Hoewel ik in veel opzichten op mijn moeder lijk, leef ik een heel ander leven. Beiden zijn we avontuurlijk, maar ik ben degene die het erf verliet en de wijde wereld introk. Reizen, meanderen, het ontdekken van andere culturen, mensen, gewoonten, plaatsen, systemen: je kunt me niet gelukkiger maken. Als klein meisje verdwaalde ik al in de encyclopedieën van *Winkler Prins*. In gedach-

‘niemand op ons erf werd VOORGETROKKEN OF ACHTERGESTELD’

Over Marian

2021 Publicatie boek

IMPACT: lessen in persoonlijk en zakelijk leiderschap

2021 Oxford Universiteit
Venture Finance

2019 Lid Raad van Toezicht
Van Gogh Museum

2019 lid Raad van Bestuur
Van den Ende Foundation

2013-heden consultant/ondernemer

2011 INSEAD Strategic partnerships

2005-2013 manager Hogeschool
Amsterdam, Studierichting
Content en Online

2001-2005 Hogeschool
InHolland, Designmanagement

AWARDS

Webby awards

Cannes Lions award

EU Business Angel Award

InspiringFifty in tech

ten reisde ik de hele wereld over en leerde ik elke dag iets nieuws. Die leergierigheid heeft me ver gebracht. Telkens als mijn carrière een nieuwe wending neemt, spijker ik mezelf bij. Om aan een tafel met twaalf financieel onderlegde adviesleden toegevoegde waarde te hebben, moet je dezelfde taal spreken. Anders zit ik daar voor spek en bonen, dat is toch voor niemand interessant? Ik volg dan een goede financiële opleiding aan de beste universiteit ter wereld. Daarna hebben we een goed gesprek.

Het hoofddoel waarvoor ik me inzet, is inclusie. Bestuurders zijn blij met de manier waarop ik naar hun organisaties kijk. Als ik voor het eerst in een bedrijf kom, dan voelt dat alsof ik op reis ben. Ik kijk op een holistische manier naar de systemen, de cultuur en of mensen zich er veilig voelen. Dat iedereen gelijk wordt behandeld, heb ik trouwens van mijn moeder geleerd: niemand op ons erf werd voorgetrokken of achtergesteld.’

GEEN CONCESSIONS

‘Op ons gastvrije erf in Suriname was veel vrijheid om je eigen keuzes te maken en zelfstandigheid stond hoog in het vaandel. Mijn oma leerde ons jong de belangrijke lessen van het leven door open over zaken, emoties, liefde en seksualiteit te praten. Alles gebeurde binnen de veiligheid van het eigen erf.

Zelf heb ik geen kinderen of partner. Het klinkt misschien gek, maar ik hou heel veel van mezelf. Daar heb ik geen man of kinderen voor nodig. Natuurlijk zou ik het heel gezellig vinden om ’s avonds thuis te komen en mijn verhalen te delen met een maatje. Maar ook op het vlak van de liefde ligt de lat hoog. Ik wil een man die net zo ambitieus, direct en eerlijk is als ik ben. Hoewel mijn moeder haar eigen geld niet hoefde te verdienen, is ze altijd onafhankelijk geweest. Dat was al zo toen mijn vader nog leefde. Doordat hij onvoorwaardelijk van haar hield, kon ze zijn wie ze was: een rijk en vrij mens. Dat komt tegenwoordig toch niet meer voor? Momenteel zie ik veel scheidingen om me heen. Als vrouwen carrière maken, dan is dat is voor de meeste mannen lastig. Een sterke, financieel onafhankelijke vrouw, daar moet je emotioneel heel sterk voor in je schoenen staan.’

LIEFDESBABY

‘Het liefdesverhaal van mijn ouders is trouwens prachtig. Ze waren elkaars grote jeugdliefde, maar mijn moeder trouwde op haar achttiende met een ander. Na haar scheiding besloot ze met mijn broer (inmiddels overleden) en zus naar Nederland te verhuizen. Toen mijn vader dat hoorde, haastte hij zich naar Schiphol om haar op

te wachten. Ik was dus een nakomertje in een tweede nest boordevol liefde. Een liefdesbaby ben ik.

In 1975 besloten mijn ouders om terug te gaan naar Suriname. Ik moest natuurlijk wennen en weet nog goed hoe de juf van groep vijf daarbij een groot verschil maakte. Ze zag me heel onwennig in de schoolbank en zei: “Wat werk je goed, hard en consciëntieus. Ik ben zo vreselijk trots op jou!” Het zullen andere woorden zijn geweest, maar het gevoel dat ik van haar kreeg, vergeet ik nooit meer. Hier werd ik óók gezien en gewaardeerd.

En eerlijk is eerlijk, mijn lat lag altijd hoog. Ambitueus is wat ik ben. Toen we voor de carrière van mijn vader naar de provincie moesten verhuizen, besloot ik om niet mee te gaan. Ik wilde graag naar de beste middelbare school en die stond in het district Paramaribo. Omdat het heel moeilijk was om ingeloot te worden, regelde ik via de vader van mijn beste vriendin een plek. Dat moet achteraf best heftig zijn geweest voor mijn moeder; ik verliet als zestienjarige jongste haar veilige erf.’

STERK EN VOGELVRIJ

‘Een van de grote krachten van mijn moeder is dat ze geduld heeft. Ze neemt de tijd en is sterk in haar communicatie. Geduld is helaas niet mijn grote kracht. Als we in een reorganisatieproces na twee jaar nog steeds hetzelfde gesprek voeren, dan ben ik er wel klaar mee. Wil je nu dat er dingen veranderen of toch liever niet? In mijn carrière heb ik moeten leren om diplomatiek te zijn. Rustig en present blijven in plaats van boos worden of primair reageren. Als leidinggevende ben je er verantwoordelijk voor dat collega’s zich gezien en gehoord voelen, daar kun je niet overheen walsen. Maar ik laat me niet van de wijs brengen en ben koersvast in hoe ik tegen de zaken aankijk. Daarnaast maak ik me sterk voor harmonie op de werkvloer. Die combinatie maakte dat ik het werk in het bedrijfsleven weleens als verstikkend heb ervaren.

Hoewel ik met mijn moeder nooit inhoudelijk over mijn werk praat, is ze natuurlijk een groot voorbeeld voor mij. Sinds ik zelf ondernemer ben, voel ik me net als zij: sterk en vogelvrij. Op dit moment bestaat mijn leven voor tachtig procent uit werk. Als ik vijf miljoen op de bank zou hebben, dan zou ik meer schilderen, fotograferen en avontuurlijke reizen met mijn moeder maken. En ik zou een strandtent openen waar je geweldig goed Surinaams kunt eten. Maar ook hier functioneer ik heel masculien en denk ik als een migrantenkind. Mijn pensioenpot moet gevuld. Ik geloof namelijk niet dat iemand anders voor mij gaat zorgen. Vind je dat verrassend?’ ●